

Forslaget om at indføre offerrådgivning støtter vi varmt, fordi det efter vores vurdering kan gå hen og blive en virkelig værdifuld hjælp til ofre og deres pårørende. Al erfaring siger, at ofre oven i deres traumatiske oplevelse ikke alene føler sig oversete og glemte, men også ofte ender med at få en form for skyldfølelse, og at de i høj grad mangler erfarne og tålmodige mennesker, som vil lytte til dem og tale med dem.

Offerrådgivning skal ikke erstatte anden form for indsats. Den vigtigste opgave vil være at yde en personlig støtte til ofret ved at lytte til og tale med vedkommende, men herudover skal den også give hjælp og vejledning om mulighederne for at få psykologhjælp, erstatning, advokatbistand, eventuel følge til retten osv. osv.

Offerrådgivningen skal føres ud i livet ved et samarbejde mellem det offentlige og frivillige personer, hvor det er det offentliges opgave at sørge for de basale ting som lokale, telefon, kontorhold, kurser til uddannelse af rådgivere osv., og hvor det er frivillige personer, der står for det egentlige arbejde i stil med, hvad vi kender f.eks. fra Nikolajtjenesten her i København.

Et landsdækkende net af offerrådgivning kan selvfølgelig ikke skabes fra den ene dag til den anden, men vi er meget overbevist om, at i takt med at det udbygges, vil det imødekomme et stort og hidtil udækket behov.

Forslagene indeholder også ændringer af straffelovens § 210 om incest, og vi er helt enige i de ændringer, der foreslås. Vi er i øvrigt også enige i, at forældelsesfristen i sager vedrørende adoptivbørn, stedbørn og plejebørn ændres, så den bliver 10 år. Vi finder i det hele taget, at disse børn bør ligestilles med beslægtede børn, og vi finder det derfor rigtigt, at der i Justitsministeriet arbejdes videre med en sådan ligestilling, også når det gælder strafferammer og strafbart område.

L 145 drejer sig bl.a. om grov vold og besiddelse af ulovlige knive. Vi er meget overbevist om, at en hurtig domfældelse og hurtig afsoning har en klart præventiv virkning. Derfor satte regeringen også i 1993 en 30-dages-frist for sagsbehandlingen både hos politi og hos domstole, og efter en periode med en klart positiv effekt oplever vi så desværre nu, at det går den gale vej. Derfor er det godt, at der er sat en undersøgelse i gang ved nogle af retterne for at finde årsagen hertil, ligesom kriminalforsorgen er blevet pålagt at sikre en hurtig indkaldelse til afsoning.

Det er øjensynlig et område, hvor det er nødvendigt stadig at opretholde opmærksomheden, og derfor er det også godt, at Folketinget fremover vil få en årlig status over udviklingen.

Vi kan også støtte forslaget om skærpelse af de allervordeste voldssager, hvor der efter §§ 245 og 246 idømmes mere end 1 år. At der er tale om endog meget grov vold, fremgår af det bilag, som indeholder nogle af dommene fra de senere år. Vi finder det rigtigt, at samfundet markerer sin absolutte afstandtagen fra den type af grov og invaliderende vold gennem en straffeskærpelse, men til gengæld finder vi det så også rigtigt, at en længere afsoningstid anvendes til en forebyggende indsats: den forebyggende indsats, som ligger i, at de dømte får mulighed for at deltage i kurser, der kan give dem træning i at løse deres konflikter uden anvendelse af vold. Erfaringerne fra det her system er gode fra udlandet, og det er godt, at muligheden nu også findes her i Danmark.

Vi ved, at to tredjedele af volden finder sted i weekenden og i stor udstrækning omkring diskoteker og værtshuse, og en københavnsk undersøgelse har også vist, at der i en ikke ringe del af episoderne anvendes stik- og slagvåben. Det er netop baggrunden for, at der foreslås en væsentlig skærpelse af bødestrafen for ulovlig besiddelse af knive og slagvåben, og at straffen i tredjegangstilfælde skal være hæfte.

Vi kan tilslutte os den skærpelse, således at der bliver en mærkbar reaktion over for personer, som medbringer den type våben på offentlige steder. Voldsundersøgelsen, men jo desværre også en række tragiske episoder viser, at der er behov for særlige initiativer i og omkring natværtshuse. Derfor støtter vi ændringen af restaurationsloven, så politiet får muligheder for at give påbud om sikkerhed også til igangværende værtshuse og diskoteker.

Der kan så være tale om særlig indretning af indgangspartier og alarmer, så dørmændene kan tilkalde hjælp, og der kan være tale om mulighed for videoovervågning, hvis det trækker op til ballade og den slags ting. Endelig har vi i øvrigt noteret os, at arbejdsministeren har nedsat et udvalg, som her i løbet af foråret kommer med forslag til dørmændenes sikkerhed og uddannelse.

Alt i alt kan vi støtte ændringerne i Justitsministeriets forslag og tilsige det en positiv udvalgsbehandling.

Men det kan så til gengæld næppe vække undren, at den samme velvilje ikke gælder